

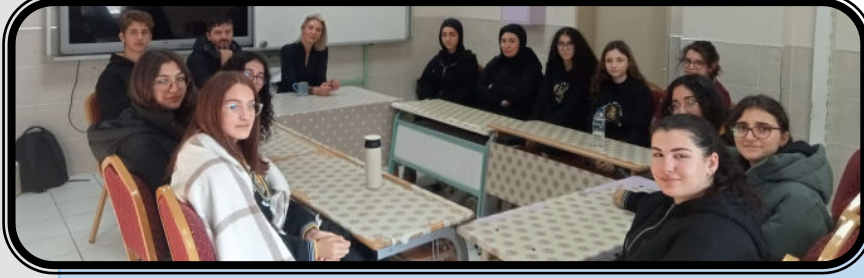
"Baş egmezüz edâniye dünyâ-yı dûn için / Allahadur tevekkülümüz, itimadımız."

fırsat buldukça çıkar, sonraki sayıyı garanti etmez.
ücretsizdir, lakin çay ısmarlarsanız hayır demeyiz.

aralık-2024 , sayı 10

delikanlı hayat

şarık tara anadolu lisesi yayını



Ahmed ALOŞ-Aysima ATABAY-Ayşe
ÜZELGE-Azra Nur TEMİZYÜREK-Ecrin
GÜLER-Emine SÜRGÜ- Eslem SOBACI-
Hasret ATİK-Hürü Nüsera BUNDUK-
Melek KEKİK-Melisa Buse ÇEVİK-Tuğba
YÜCEYURT-Ülkünaz
HIÇDURMAZ-Yağmur KAYMAZ-Zehra Nur

Mehmed Âkif, çok bilinen şairliğinin yanı sıra bir nesir ustasıdır. Sıratımüsta-
kim ve devamı olan Sebilürreşad'ın başyazarıdır kendisi. Bu dergi Millî Mü-
cadele'ye en büyük manevi katkısı yapan yayın organıdır. Mehmed Âkif,
Arapçadan, Fransızcadan çeviriler de yapmıştır. Âkif Kur'an-ı Kerim'in Türk-
çeye tercümesi üzerine de ciddiyle eğilmiştir. Safahat'ta birçok şiirinin
epigraf bölümünde bir Kur'an'dan bir ayet görmek mümkündür.

Abdülaziz Çaviş'in "Anglikan Kilisesine Cevap" isimli eserini Arapçadan
Türkçeye tercüme eden Âkif, bu eserin girişine Fatiha Suresinin mealini ekle-
miştir.

ÂKİF'İN FATİHA SURESİ MEALİ

1-Hamd ol Allah'a edilir ki Rabbü'l-âlemin'dir.

2-Bütün mahlukatı için merhametlidir.

3-Hesap gününün sahibidir.

4-İlahi! Kulluğu yalnız Sana ederiz, yardımı da
ancak Senden isteriz.

5-Bizlere doğru yolu, nimetine eren kimselerin
yolunu göster!

6-Gazabına uğramış, azıp sapmış olanların yo-
lunu değil. (Âmin.)

ANKET: "SPOR KÜLTÜRÜ"

Fatih KESER

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz?

Basketbol ve futbol ile ilgilenirim.

Spor denilince özellikle futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Türkiye şartlarına göre böyle, maalesef.

İspanya diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl yönetiyorsunuz (uyutuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile diye cevap vermiş: futbol, fiesta, festival. Futbol, sizce de uyuşturucu olarak kullanılıyor mu?

Uyuşturucu olarak değil ama spor dışında başka amaçlarla kullanıldığını düşünüyorum.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

İyi olduğunu ama daha iyi olabileceğini düşünüyorum.

Bora ELDEM

Herhangi bir spor alanı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Şu anda ilgilendiğim spor dalı maalesef yok fakat eskiden voleybol ve basketbol ile ilgilenirdim.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ülkemizdeki insanlar çoğu şeyi medyadan gördükleri için. Medyadan olduğunu düşünüyorum ve aynı şekilde diğer ülkelerde golf daha çok popüler iken geçmişten gelen futbol kültürümüz günümüze kadar gelmiştir ve şu an da çok sevilmeekte ve oynanmakta.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Gündem değiştirme olduğunu düşünüyorum. Mesela ekonomi çok konuşulmazken futbol medyada gündemde olduğu için insanlar bunu bir gündem olarak kullanıyor.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Yetersiz olduğunu düşünüyorum çünkü eskiden spor salonumuz vardı spor faaliyetlerini gerçekleştirebilmek için. Fakat şu an orası kapandı ve spor faaliyetleri yetersiz kaldı. Yine aynı şekilde okulumuzda spor faaliyetleri yapacak alet olmadığı için yetersiz olduğunu düşünüyorum.

Cem KARABIYIK

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz?

Aktif olarak yaptığım bir spor yok. Ancak futbol ve voleybol izlemeyi seviyorum.

Spor denilince özellikle futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Birçok spor dalı var. Medyada, ekranlarda en çok futbol ve futbolcular konuşulduğu için akla ilk gelenin bu olduğunu düşünüyorum.

İspanya diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl yönetiyorsunuz (uyutuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevap vermiş: futbol, fiesta, festival. Futbol, sizce de uyuşturucu olarak kullanılıyor mu?

Sporun bir uyuşturucu olarak kullanılabileceğini düşünmüyorum. Madde kullanımı ve bağımlılık yapan alışkanlıklara alternatif bir yol olabileceğini düşünüyorum. Sporun ekran üzerinden değil de aktif olarak yapıldığı zaman hem sosyal hem de fiziksel açıdan insanlara yararlı olabileceğini düşünüyorum.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Faaliyetlerin yeterli olduğunu düşünüyorum.

AYŞE HANIM

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? hangisi?

Evet, ben bowling ve tenis oynamayı çok severim. Ayrıca çok iyi basket atarım, yani basketbola da ilgim var. Bunun dışında sporcuların kazandığı kupalar çok ilgimi çekiyor. Bowling yarışmasından sonra okulumuzu temsil eden kupa çok ilgimi çekmişti, kupaları çok seviyorum.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Birçok spor dalı vardır, bence sadece futbol olarak düşünülmesi yanlış. Elbette futbol da özellikle ülkemiz için çok önemli bir spor dalı ama çok sayıda spor dalı var ve hepsine önem verilmesi gerekir.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: Futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Bizim ülkemizde futbol çok ayrı bir değerdedir. İzlerken bile herkes ekrana gömülüyor, herkes maçlarda çılgın çılgına oluyor. Yani diktatörün bu cevabının çok yanlış olduğunu, futbolun bu şekilde adlandırılması gerektiğini düşünüyorum.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulumuzda çok sayıda spor faaliyeti düzenlendi, bu çok güzel bir şey. Bu faaliyetlere katılan öğrencilerimizin çok başarılı olduğunu düşünüyorum ve öğrencilerimize başarılarının devamını diliyorum. Ayrıca çok sevdiğim kupalar da okulumuzu temsil ediyor, bunun emek veren öğrencilerimiz için gurur kaynağı olduğunu düşünüyorum.

Oğuzhan GEREZ

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Evet, en çok futbol ile ilgileniyorum.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ülkemizde gerçekten genellikle futbola ağırlık veriliyor. Başka sporlara da önem verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Çok başarılı olduğumuz başka spor dalları da var fakat medyaya yansıtılmıyor.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: Futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Bu konuda pek fazla düşünmedim, lakin bu düşünceye çok katılmıyorum.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulumuzda birçok farklı spor dalı ile ilgili faaliyetler olduğunu biliyorum ve artarak devam etmesini diliyorum.



ANKET: "SPOR KÜLTÜRÜ"

Medine AVCI

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Voleybol ile ilgileniyorum.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Genellikle futbol oynandığı için böyle düşünülüyor olabilir.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Hayır, asla böyle düşünmüyorum.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulumuzun spor faaliyetleri hakkında yeteri kadar çalıştığını düşünüyorum. Ayrıca katılımcı olan arkadaşlara ve öğretmenlere çok teşekkür ediyorum.

İrem Su ALGAN

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Evet, voleybol ile ilgilenirim.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Erkekler spor konusunda daha çok ön planda olduğu için ve genellikle erkekler spor konusunda ya fitness ya da futbol ile ilgilendikleri için futbolun akıllara geldiğini düşünüyorum.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Hayır, futbolun uyuşturucu olarak kullanıldığını düşünmüyorum.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulumuz sürekli spor faaliyetleri ile ilgileniyor ve ben bu konuda çokça iyi düşüncelere sahibim. Sürekli bir etkinlik halindeyiz; dart, masa tenisi, bowling, voleybol ve futbol da bunların arasında. Açıkçası ben okulumuz ile gurur duyuyorum.

Sıla KARADENİZ

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Evet yüzmeye ve voleybola ilgilim var ama şu anlık sadece serbest yüzme yapıyorum.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Evet spor denilince akla ilk futbol geliyor. Ben bunu doğru bulmuyorum. Sadece futbol değil bir sürü spor dalı var ve bence hepsi çok zor bu yüzden sporcularla gurur duyuyorum.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Ben buna katılmıyorum. Çünkü bu üçüne ilgisi olmayanlar var.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Birkan Hoca'mızın bizi her şeye katılmamız için teşvik etmesi çok hoş. Bir sürü dalda okulumuzu temsil ediyoruz.

Sahra Nur YAVUZ

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Evet. Voleybol ilgi alanıma giriyor.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ülkemiz kadınların spor alanında çok fazla ilgisini yoğunlaştırmadığı için ve genellikle erkeklerin ilgi alanı olduğu için onların sevdiği spor dalı da futbol olduğu için olabilir.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Halk arasında genellikle futbol, askerlik konuşmalarının sonu gelmiyor. Bence İspanya da Latin kültürüne sahip olduğu için futbol önemli olabilir onlarda da. Festival konusu ise güzel ve ilgi çekici olduğu için olabilir.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkındaki düşüncem yeterli bir seviyede fakat okullar arası turnuvalar artırılmalı bence. Benim kanaatim bu yönde.

Betül Hazal TAŞKÖMÜR

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Basketbol.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Çünkü insanlar şu an en çok futbol maçlarını gündemde tutup seviyor.

İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevap vermiş: Futbol, fiesta, festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Ben uyuşturucu olduğunu düşünmüyorum.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulumuzda güzel spor faaliyetleri var. Dart, futsal vs. Öğrencilerin spora da yönelmelerini sağlıyor.

Melek KEKİK

Herhangi bir spor dalı ile ilgili misiniz? Hangisi?

Herhangi bir spor dalı ile ilgili hiç eğitim almadım. Fakat dart oynamayı ve tenis oynamayı çok severim.

Spor denilince özellikle ülkemizde futbol anlaşılmaktadır. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Bu futbol konusu ülkemizde babalarımızdan geldiğini düşünüyorum. Çoğu baba çocuklarına futbolu tanıtıyor ve çocukların ilgisini çekiyor.

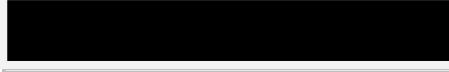
İspanyol diktatörü kendisine sorulan "Halkı nasıl idare ediyorsunuz (uyuşturuyorsunuz)?" sorusuna 3F ile cevabını vermiş: futbol,fiesta,festival. Futbol sizce de bir uyuşturucu olarak kullanılıyor mu? Nasıl?

Benim düşünceme göre uyuşturucu değil ama toplumda olan sıkıntıları azaltmak, stresi azaltmak için bence insanlar futbola yoğunlaşıyor.

Okulumuzdaki spor faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Okulumuzdaki spor faaliyetlerini çok yetersiz buluyorum. Eskiden spor salonumuz vardı fakat şu an yok, bahçemiz de oyun için bir hayli küçük. Ayrıca okulumuzda olan hiçbir alet öğrenciler tarafından kullanılmıyor. Sadece belirli birkaç öğrenci kullanabiliyor, onlar da yarışmalar için.

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN



Sabah yine duvarların sitemkâr seslenişlerine uyandım. "Kızım, kalksana. Biz mi gideceğiz işe?" Başka şansım olmadığını bildiğimden efendi efendi doğruldum yerimden. "Ne var ki, sabahın köründe uyanıyoruz. Bir iki saat daha geç uysak dünya varoluşsal bir krize girip acı dolu sancılar mı çekmeye başlayacak?" Küçük bir kıkırtı eşlik etti bana, tersimden kalktığıma memnunmuş gibi.

"Biraz daha yatarsan, işi kaçıracaksın. O ağır varoluşsal sancıları da sen çekeceksin." Ablam, üzerimdeki battaniyeyi acımasızca çekip aldı. "Saatlerdir sesleniyorum sana. En son çirkin bir hamam böceğine dönüştüğünü düşündüm." Derin bir iç çektim. "Ah ablacığım, hangimizin hamam böceğinden bir farkı kaldı?"

Kalktım yatağımdan, giyindim hızlıca. İlgi çekici bir haber bulmalıydım. Eğer bu ayda iyi bir iş çıkaramazsam, kesinlikle kovulacaktım. Hiç yoktan iyidir, dedim. Anlaştım bir adamla. Karşımda duruyordu. Orta yaşlarının sonunu bir tık taşımış bir hali vardı. Konu röportaja gelince ses kayıt cihazını başlattım:

"Çernofobiniz olduğundan bahsettiniz. Bizi kısaca çernofobinin ne olduğu hakkında bilgilendirir misiniz?"

Adamın elleri, önünde duran şeker paketini kurcalarken sesiyle eş zamanlı olarak titriyordu. "Basitçe ifade etmek gerekirse kişinin mutlu olmaktan kaçınması, mutluluğa götüren şeylerden korkması ve genellikle kötülüğü düşünüp mutsuz olması diyebilirim." "Aman, kork amcacım! Ne olacak? Sanki Allah seni mutlu olasın diye mi yarattı?" dedim. Tabii ki içimden.

"Peki, bunun sebebi neydi? Neden korkuyorsunuz mutlu olmaktan? "

Aramızda yuvarlanan duman topları, atmosferin karamsarlaştığını haber etmek için ta buralara kadar gelmişti. "Hayatıma, beni her mutlu eden olayın ardından beni mutsuzluğa sürükleyen bir kara delik girdi. Ve ben, bu uçsuz bucaksız boşlukta bir çıkış yolu arıyorum. Gittikçe dibe batıyorum fakat bir türlü sonu bulamıyorum. Ne kadar anlamlı bilmiyorum ama mutluluk benim hayatıma her zaman daha büyük mutsuzluklar getirdi."

Konuşması ilgimi çekmişti. İstemsizce bedenimi hafifçe öne eğdim. "Yani aslında korktuğunuz şey tam olarak mutlu olmak değil. Mutlu olmanın ardından geleceğini düşündüğünüz mutsuzluk."

"Öyle de denebilir." Kafamda her şey biraz anlamlı, biraz da anlamsızdı. Aslında bu, makul bir durumdu. Sonuçta dünyadaki her şeyin, biz anlam yüklediğimiz sürece bir anlamı vardı. Ben de bu konuyu kendim için daha anlamlı hale getirmek adına sormaya devam ettim:

"Bu mutsuzluğun, mutlu olduğunuz anların cezası olduğu sonucuna nasıl vardınız?"

Adam derin bir nefes aldı, yüzünde acıyla karışık bir gülümseme belirdi. "Hayatta pek bir sonuca varamadım henüz. Gençken hiç düşünmeden yapardım kafama eseni. Fakat yaş ilerledikçe oturup uzun uzun düşünmeye başladım. Ama varılabilecek hiçbir sonuç beni güvenliğiyle tatmin edecek cinsten değildi.

Evlendiğim gün annemi, oğlumu kucağıma aldığım gün eşimi kaybettim. Hayatta anlamlandırdığım her şey, bir anda anlamını yitirdi. Şimdi ise mutluluk, benim için beynimin ve bağırsaklarımın ürettiği serotonin hormonu ile eşdeğer bir anlama sahip. Her hücrelerimde dolaştığında bana geçmişî hatırlatıyor. Pişmanlıklar, keşkeler ve neyseler sunuyor."

Konuşma öylece devam etti. Bahsettiği her şeyde biraz kendimi buluyordum. Aslında, herkes biraz kendini bulurdu. O da bizim gibiydi ya da biz onun gibiydik. Daha önce hayat telaşı içinde sorgulamayı, soru sormayı unutan beynim, bu sohbetle yeniden canlanmaya başlamıştı. Çok mutluydum. Röportaj, içime gerçekten sinmişti.

Gazetenin yayımlandığı gün köşe başındaki bayiden gazeteyi almaya gittim. Sayfaları çevirdikçe kalbim hızlanıyordu. Heyecanım, ellerimin hafifçe titremesine neden oluyordu. Ancak her sayfa beni biraz daha umutsuzluğa sürükliyordu. Röportaj yoktu. O an fark ettim ki, ünlü bir şarkıcının -adı her neyse- evlilik hayatı, büyük harflerle manşetlere taşınmayı daha çok hak etmişti.

Sayfalar önümde akıp giderken hayal kırıklığının sesi içimde yankılanıyordu. Bu, yalnızca bir yazının kaybolması değil, hayatta aradığım anlamın bir kez daha elimden kayması gibiydi.

Öylece, düşünmeden, kalbimi dinleyerek, bir adım attım. İstifa mektubumu yazdım ve iş yerime gidip teslim ettim. Yolda yürürken içimde özgürlük duygusuyla karışık bir korku belirdi. Havaya karışan her nefesimde beynim düşüncelere daha çok dalıyordu. Şimdi ne olacaktı?..

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

LİMANDAKİ GEMİ

Prangalarını yüreğime vurdum, limanımdan gitme diye
Sana dair hasretimi usulca yüklediğim gemine
Fırtınalar durulsun ve denizler sussun
Ki dalgalar götürmesin gemiyi uçsuz bucaksız yerlere

Sensiz geçen her gün bir ölüm hükmü gibi
O vakit gözümün yağmurları bile zehirli
Ama korkma denizime yağmaz
Çünkü benim limanım yalnız sen yeri

NURŞEN KARABİBER

DONMUŞ KALP

Ateşten insanlar ve buz tutmuş ellerim
Uzattıkça ateşinde erittiğin
Gözyaşlarına dönüştü şimdi
Senin için biriktirdiğim

Birlikte gittiğimiz gül bahçeleri
Karanfillerle bezenmiş şimdi
Sen, yapraklarını kopardığın güllerin
Rengine büründüğünden beri

HAYRUNNİSA GÜL YILMAZ

Bu uykumu da böyle bölmeseydin keşke
Sensiz başladım yine güne

Her şeyi herkesi unutan aklım niye,
Sana gelince duruyor, farkın ne?

Asıl değerli yapan şey seni
Bendeki bu uçsuz bucaksız sevgi

Sakın sanma ki pişmanım
Güzel sözlerin benim en zayıf yanımdır
-Yine- sanma ki suçlu arıyorum
-Aksine- huzuru sende buluyorum

DUHA ALMASHAD

SPORUN HAYATIMDAKİ YERİ

Spor, birçok insan için sadece bir hobi değil, aynı zamanda hayatın vazgeçilmez bir parçasıdır. Benim için spor, fiziksel aktiviteden çok daha fazlasını ifade ediyor. Spor, bir disiplin, bir yaşam tarzı ve en önemlisi ruhsal bir yenilenme aracıdır. Küçüklüğümde beri sporun hayatımda oluşturduğu değişiklikleri gözlemlene fırsatı buldum ve bu değişimlerin ne denli önemli olduğunu anladım.

Spor yapmaya ilk başladığımda basit bir aktivite olarak düşündüğüm bu eylemin zamanla bana öğrenme fırsatları sunduğunu fark ettim. Takım sporları oynarken, takım çalışmasının ve dayanışmanın önemini bildim. Her oyuncunun rolünün olduğunu ve birlikte hareket etmenin ne kadar kritik olduğunu öğrendim. Bu durum, sosyal becerilerimi geliştirmeme yardımcı oldu ve farklı insanlarla sağlıklı bir iletişim kurma yeteneğimi artırdı.

Sonuç olarak, spor benim için sadece fiziksel bir aktivite değil, bütünsel gelişimin bir parçası. Spor, hayatımda dengeyi sağlarken sağlıklı bir yaşam tarzı benimsememin yanı sıra kişisel gelişimime de katkıda bulunuyor. Sporun bu çok yönlü etkisi, onu hayatımdan asla çıkaramayacağım bir parça haline getiriyor. Spor yapmayı bir yaşam biçimi olarak görmek bana hem fiziksel hem de ruhsal olarak büyümek için gereken gücü sağlar.

AHMED ALOŞ

Düşünsene; sabah uyanıyorsun. Kalkıyorsun öylece; güneş doğmuş, kuşlar ötüyor, çocuklar okula gidiyor, insanlar otobüs bekliyor. Bazıları öylece aynı senin gibi oturmuş yatakta, boş duvara bakıp kendince bir yanıt arıyor. Bugün ne yapabilirim, diye soruyor. Kalkıyor ama aslında hiç kalkmak istemiyor. Bütün hayatı fonksiyonlarını sınırlamış 3+1 bir evde. Amaçsız. Tek amacı sosyal medya, tek amacı insanların onu sevmesi, tek derdi; para. Ve daha çok para. Zaten herkesin istediği bu olduğu için umursamıyor. Umursamıyorsun.

Normal. Herkesin yaptığı, herkes için doğru olan sana göre de doğru. Sorgulama zaten... İstedikleri bu senin gibilerden, bizim gibilerden... Doğru olması için herkesin yapması yeterli geliyor senin gibilere. İlkbahar geliyor, fark etmiyorsun. Yaz geliyor, umursamıyorsun. İnsanlar sıcaktan bunahıyor, sen ise oturmuşsun evinde klimanın karşısında elinde telefon, sosyal medyada geziniyorsun. Ülkenin gündemini sorsan kurabileceğin iki cümle bile yok ama sosyal medya fenomenleri hakkında onlarca saat konuşabiliyorsun. Duygular hakkında onca cümle kurabilecek iken farkında değilsindir sahte duyguların esiri olduğunun... Bir cümle onlarca insanı ağlatabilecek iken senin umurunda bile olmuyor. Seni ne ilgilendiriyor ki? Demi? Senin bugün bilmen gerekenler; yeni çıkan singlelar, magazin haberleri ya da sosyal medyada popüler olan o insanlar. Bir yıl sonra bu heyecanla takip ettiğin hiçbir insan aklının köşesinde bile olmayacak. Beyninin karanlık köşelerinde kaybolacak öylece...

Bu hayatta ne başardın? Ne başarmak istersin ya da? Sorsana kendine; bir kere sor. Bir kere olsun çık sokağa, sadece vitrinlere değil sokak satıcılarına ya da diğer insanlara bak. Tek umursadığın son çıkan telefonun olmasın. Güzel bir yere gittiğinde bir sahil kenarı ya da başka bir yer hiç önemli değil.

Kaldır kafanı telefonundan çevrene bak belki de ertesi gün, ertesi yıl, belki de yıllar sonra güzel anıların olsun. Fotoğraflar çek. Ama telefonun hafızasında değil; kendi hafızanda olsun bu resimler.

EMİNE SÜRGÜ

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

TÜKENDİĞİNDE BAŞLAMAK

Karanlık zindanın buz gibi soğuk, yosun tutmuş duvarına yaslanmış, ölümü bekliyordu. Lucas, sürgün edilmiş bir savaş esiriydi. Savaşta tüm ailesinin ölümüne şahitlik ettikten sonra kendisine yapılan tüm işken-celere sessiz kalmış, sadece yitip gitmeyi beklemişti.

Demir kapının ardından gelen sesleri işitince bir anlığına buhranlı ruh hâlinde sıyrılıp bileklerindeki prangayla ağır ağır kapıya yaklaştı. Gelen sesler getirilen mahkûmun acı dolu çığlıklarından çok bir kadının korku dolu nefes alışverişine benziyordu. Lucas, meraklanarak kulağını leş gibi pas kokan demir kapıya yasla-dı. Sesler gitgide yoğunlaşıırken yaslandığı kapının aniden açılmasıyla hiddetle yerinden sıçrayan Lucas, me-rakla gelenlere baktı. Soylu birine benzeyen güzel bir kadın ve kadının kolunu morartırcasına sıkı Kral Vic-tor. Çok tanıdık gelen bu kadın, Lucas'ın gözlerinin içine, her şeyini kaybeden birinin tutunduğu son bir ümidi kaybetmemek için özür dileyen bakışlarıyla bakıyordu. Kadın, ağlamaktan kızaran gözlerindeki yaşları akıta-rak acımasızca bakan Kral Victor'a döndü. "Aradığınız adam bu Majesteleri." dedi. Victor, gaddarca sırtarak demir kapıyı Lucas'ın üstüne şiddetle kapattı.

Lucas, ne olup bittiğini bilmesede umarsızca köşesine çekildi. Günler önce getirilen küflü ekmeği, onu ziyaret eden minik dostuna, bir fareye verdi. Hayattan soyutlanmak üzere, çaresiz düşüncelerine geri döner-ken paslı kapının altından sızan güçsüz bir ışık dikkatini çekti. Ardından kapının altından içeri ittirilen mektu-bu fark etti. Kimin kendisiyle niçin uğraştığını öğrenmek içinden gelmiyordu. İsteddiği tek şey ölmektir. Oysa ki mektupta da onun ölüm fermanından başka bir şey yazmıyordu.

Birkaç gün sonra Lucas nihayet merakına yenik düşüp mektubu açmaya karar verdi. Tozlanmış zarfı kirli parmaklarıyla açarken dışarıdan gelen adım sesleriyle hemen mektubu yırtık gömleğinin cebine sokuş-turdu. Kapıyı sertçe açan gardiyanlar, Lucas'ın prangalarını çözüp kollarına girdiler. Lucas içinden acaba di-yordu, "Acaba tutsak hayatım sona mı erdi?"

Taş merdivenlerden birkaç kat yukarı çıktılar. Ardından ortasında kadife bir sandalye dışında hiçbir şey olmayan odaya Lucas'ı bağlayıp gittiler. Aylar sonra ilk kez güneş ışığı görmek Lucas'ın gözlerini acıtmıştı. Kendi nefes sesinden başka bir sesin hâkim olmadığı odaya günler önce zindana gelen kadın girdi. Aceleci ta-vırlarla Lucas'ın yanına geldi. Titreyen bir sesle "Ben Prenses Helin." dedi. Evet, Lucas onu tanımıştı. Helin kendi ülkesindeki kralın kızıydı. Burada ne işi vardı, o da mı tutsaktı?

Helin, "Umarım gönderdiğim mektubu okumuşsundur. Ağabeyine ne kadar bağlı olduğunu biliyorum. Ağabeyin için yazdıklarımı göze alabilir misin?" dedi. Lucas'ın zihni bulanmıştı, ağabeyi ülkesinin ordusun-dayken öldürülmüştü. Helin neyden bahsediyordu? Lucas konuşacak mecali kendinde bulabildiğinde dehşetle Helin'in gözlerine baktı. "Ben... Ben anlayamıyorum, ağabeyim yaşıyor mu?" dedi. Helin'in son ümidi ellerin-den kayıp gitmiş, boğazı düğümlenmişti. "Okumamışsın Lucas, her şey senin için bitti sanıyordun fakat acılar daha yeni başlıyor. Sen ağabeyini kaybedeceksin ben de bebeğimi..." Gözlerinden süzülen iki damla yaşla oda-yı terk eden Helin'in haftalardır ailesi için kurduğu plan suya düşmüştü. Belki de Tanrı, Lucas'ı henüz huzuru-na kabul etmiyordu.

Geniş meşe kapının önünde dizlerinin üstüne çöküp ağlayan Helin, koridora inen merdivenlerden Vic-tor'un acımasız ayak seslerini duydu. Yaptığı plan tersine işlemeyen önce bir şeyler düşünmeliydi. Aceleyle oturduğu yerden kalkıp küçük bebeği Dora'nın yanına gitti. Küçük bebek uykusunun en derin yerindeyken Helin'in kucağına almasıyla sarsılıp ağlamaya başladı. Helin hiçbir şeye aldırış etmeden koşarak hanedandan çıktı. Plana göre Lucas'ın ağabeyi sarayın en ücra ve unutulmuş köşesindeki kapıdan saraya girecekti. Helin Dora'yla birlikte koşarak oraya gitti. Lucas'ın ağabeyi henüz saraya ulaşamamıştı. Birkaç mil yolu kalmıştı. Helin kucağında uyuyakalan Dora'yla örümceklerin ördüğü ağ ile dolmuş kapıdan sarayın arka cephesinde kalan, tüm yaprakları dökülen ağaçlarla kasvetli havası olan büyük avluya girdi. Az ileride Victor'un Lucas için kurduğu darağacını gördü. Gözleri tekrardan dolan Helin düşündü, ailesi için suçsuz birini feda etmek Tan-rı'nın hoşuna gider miydi?

Dökülen yaprakların üstünden yürüyerek avlunun sarmaşıkla kaplı duvarına yaklaştı. Tüyer ürperten rüzgâr Dora'nın uyanmasına sebep oldu. Helin onu uyutmaya çalışırken yaslandığı duvardan yanına birisi at-ladı. Korkuyla atlayan kişiye bakan Helin'in gözleri, aylardır hasret kaldığı bir çift ela göze ilişti. O an yelkovan bir anlığına durmuş, hırçın nehirler akmayı bırakmış, saatlerdir esen şiddetli rüzgârdan eser kalmamıştı.

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

Bundan yaklaşık iki yıl önce, Helin kendi sarayındayken, babasının orduya aldığı bir adama âşık olmuştu. Bir süre sonra ülkenin en kuytu köşesindeki kimsenin uğramadığı eski bir kilisede herkesten gizli evlenmişlerdi. Ülkelerinde soylu bir kişi ile halktan birinin evlenmesi doğru değildi. Helin babasından bu evliliği gizlemek için evlendiği adamın ailesine öldü haberini vermişti. Lucas bu yüzden ağabeyini öldü biliyordu. Bir süre sonra iki ülke arasında savaş çıktı. Helin'in ülkesi savaşı kaybedince Kral Victor, karşılıksız bir şekilde Helin'i oğlu Prens Leo ile evlensin diye zorla kendi sarayına getirdi. Fakat Helin'in karnında bir bebek vardı. Helin bebeğini dünyaya getirdikten sonra Prens Leo bu durumu gururuna yediremeyip kendini öldürmüştü. Victor, oğlunun ölümüne yas bile tutmadan öldürmek için bebeğin babasının izini sürmüş fakat hiçbir ize rastlamamıştı. Daha sonra Helin sarayın zindanında Lucas olduğunu öğrenmiş, bebeğinin babasını kurtarmak için ondan canını feda etmesini istemişti. Victor'a da Dora'nın babası Lucas demiş ve planı başlatmıştı. Fakat işler ters gitmiş, Lucas mektubu okumamıştı. Eğer Victor onunla konuşursa her şey ortaya çıkacaktı.

Lucas'ın ağabeyi James, Helin'i ve kucağındaki bembeyaz tenli bebeği görünce bir anlığına dünyada güzel şeyler de olabileceğine inandı. Helin'in hüznü gözlerine hasret dolu bakışlarıyla baktıktan sonra ailesine sarıldı. James planın en büyük kısmını, Lucas'ın burada olduğunu ve idam edileceğini bilmiyordu. Çok vakit kaybetmeden sarayın bitmek bilmeyen upuzun avlusunda ilerlemeye başladılar. Dikkat çekmemek için yavaş adımlarla yürüyorlardı.

Kral Victor, vezire Lucas'ın idamı için emir verdi. Lucas bomboş ve sessiz odanın içinde, kafasında parçaları yerlerine yerleştirmeye çalışıyordu. Odaya giren vezir, kafasındaki tüm bulutları dağıtmaya yetmişti. Vezir hiçbir şey demeden Lucas'ın boynuna bir zincir taktı ve onu kapıda bekleyen şövalyeye teslim etti. Lucas sakince kendini onlara teslim etmiş, bu saatten sonra hiçbir şey öğrenemeyeceğini anlamıştı. Odadan çıktıktan sonra vezir önündeki sandalyenin altında bir zarf fark etti. Lucas, Helin'in ona verdiği mektubu eskimiş gömleğinin yırtık cebinden düşürmüştü. Vezir, mektubu merakla açtı. Yazanları görünce Victor'a oynadıkları oyunu anladı. Aceleyle Victor'un ihtişamlı odasına gitti. Victor, odasının arka avluya bakan geniş penceresinde durmuş darağacına Lucas'ın bağlanmasını bekliyordu. Vezir odaya girince ondan Helin'i bulup getirmesini istedi. Bebeğinin babasını ölürken izlemeliydi. Vezir, Helin'i bulmadan önce Victor'a bulduğu mektubu verdi. Victor hızlıca mektubu okuyunca ne olup bittiğini idrak etti ve dehşet saçan adımlarıyla odasından çıktı.

Lucas, darağacına bağlanmış, Victor'un emrini bekliyordu. Fakat Victor infaz emri yerine azat emri verince Lucas serbest bırakıldı. Victor'un emriyle herkes odağını Lucas'tan çekmiş ve sarayın her köşesinde Helin'i arıyordu. Ölüm Lucas'ı pençelerinin arasına almışken bir anda her şeyin değişmesi Lucas'ı artık işkillendirmeye başlamıştı. Neler oluyordu?

Saray kapısında gördüğü bir şövalyeye neler olduğunu sormuştu. Haber sarayda dakikalar içinde yayıldığı için Prenses Helin'in Kral Victor'a oyun oynadığını, mahkûmlardan birine kızı Dora ve kızının babası James için iftira attığını söyledi. Lucas'ın başından aşağı kaynar sular dökülmüştü sanki. O buradaydı. Öldü bildiği ağabeyi buradaydı. Hem de bir kızı vardı. Lucas herkesten önce Helin'i bulmalıydı. Korkup kaçacağını düşünerek çıkış kapısına doğru koşmaya başladı. Tahminleri doğru çıkmıştı. Az ileride Helin'i ve yanındaki ağabeyini gördü. Fakat Lucas'tan önce davranan bir şövalye James'i yakaladı. Lucas koşarak yanlarına gitti. Helin hiçbir açıklama yapmadan kucağındaki Dora'yı Lucas'a verdi. Şövalyenin zorla götürdüğü James Lucas'la göz göze geldi. Lucas, iki yıldır ağabeyinin ölüm acısıyla yaşarken hayatta olduğunu bilmediği için James'e suçlayıcı, hüznü, ruhunu dışarı yansıtacak kadar derin bakışlarla baktı. Helin ise Dora'yı son kez öpmüş ve onu esir alan şövalyeye teslim olmuştu. Şövalyeler ise Victor'un emriyle sadece Helin ve James'i sarayın en karanlık zindanlarına hapsedmişlerdi.

Lucas kucağındaki her şeyden habersiz etrafa merakla bakan Dora'ya baktı. Çok vakit kaybetmeden sarayı terk edip onunla civar kasabalardan birine gitti. Lucas, Victor Dora'nın da peşine düşer endişesiyle gittikleri kasabadan yanına birkaç gün yetecek yolluk alıp Dora'yla uzun süren bir yolculuğa çıktı. Günler sonunda kendi ülkesine ulaşmış, zamanında yaşadıkları eve girmişti. Eve girdiği an hissettiği şey, tüm organlarını saran dikenli bir sarmaşığın ucundan tutulup içini parçalayarak çekilmesi idi. Boğazı düğümlenmiş, kapının eşinden o ilk adımı zor atmıştı. Attığı her adımda, soluduğu her nefeste güzel bir hatıra ya da can acıtıcı bir an gözlemlerinden geçiyordu. Dora'nın ağlamasıyla her şeyi unutmaya çalışıp onunla ilgilenmeye başladı.

Birkaç ay sonra aldığı bir gazetede Victor'un Helin ve James'i katlettiği yazıyordu. Lucas'ın sadece içi burulmuştu. Ağabeyinin ikinci kez ölmesi onun canını bir kez daha yakmamıştı. Çünkü ağabeyinin yaşadığını öğrendiği an ölüyken kalbinde yaşattığı James'in ruhunu içinde öldürmüştü.

Lucas'ın artık yaşamak için bir sebebi vardı. Dora, Tanrı'nın ona verdiği kutsal bir emanetti. Her şey rağmen ona babası gibi bakmaya, yaşadığı her an onu korumaya Tanrı üzerine yemin etmişti. Her şeyin sonu gelmişken, Lucas hayata yeniden başlamıştı.

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN

GÖK KARTALI

Zamanın başında kudretli bir kartal yaşarmış. Bu kartal sadece tek bir bölgede insanlarla barış içinde yaşar, o bölgeden asla ayrılmamış. Kartal hava olaylarını kontrol edebiliyor diye ona Gök Kartalı denirmiş.

Bir gün büyük bir sarsıntı olmuş ve dünyada topraklar birbirinden ayrılmış, aralarına ise denizler dolmuş. Kartalın bölgesi ise ada şeklini almış ve okyanusa sürüklenmiş. Bölge sakinleri okyanustan gelebilecek tehditlere karşı kartala sığınmış, kartal ise gücünü kullanmış ve adayı sislerle kaplamış. Bu sayede hiçbir tehdit adaya ulaşamayacakmış. Kartal başarılı olmuş fakat gücü tükenmiş ve insanlara görev vermiş: Her sene bir gün kartala adak ve kurban vereceklermiş ki, kartal gücünü toplayıp sisin dağılmasına engel olsun. İnsanlar kabul etmiş.

O günden sonra bir daha hiçbir ölümlü kartalı görmemiş. Aradan binlerce yıl geçmiş, insanlar kartalı bir daha hiç görmediği için onu halk efsanesi haline getirip birbirlerine anlatır olmuşlar. Bu efsaneyi dinleyen çocuklardan biri kartala öyle hayran kalmış ki, onu bulmaya karar vermiş. Çocuk günlerce aramış aramış fakat bulamamış. Çocuk tam vazgeçtim derken mağaranın birine sürüklenmiş. Yolunu bulmak için ilerleyince bir de ne görsün, hayran olduğu kudretli Gök Kartalı tam karşısında...

Kartal tepki vermemiş ama çocuk neşe ve heyecan doluymuş. Kartala olan sevgisini göstermek için kartala şarkı söylemiş. Bu kartalın hoşuna gitmiş ve kartal da çocuğa kendi gücünün özünden hediye etmiş ve arkadaş olmuşlar.

Gel zaman git zaman çocuk ve kartal çok yakın arkadaş olmuş. Zamanla bu arkadaşlık insanlar tarafından da fark edilmiş. İnsanlar kıskanmış, kartalın kendilerini de çocuğu sevdiği gibi sevmesini istemişler. Kıskançlıktan gözü kararan insanlar çocuğu kurban edip kartalın sevgisini kazanabileceklerini düşünmüşler ve çocuğu kurban etme kararı almışlar. Kartal çocuğun kurban edileceğinden habersiz çocuğu günlerce beklemiş. En sonunda merakına yenik düşmüş ve çocuğu görmeye gitmiş. Gittiğinde çocuğun kurban edildiğini gören kartalın acısı öfkeye dönüşmüş ve büyük bir fırtına çıkarmış. Adayla beraber tüm insanları da yok eden kartal ıssız bir adaya uçmuş ve büyük bir ağacın dalına konmuş.

Derler ki, kartal zamanın sonuna dek içindeki acı ve pişmanlıkla ağlarken çocuğun şarkısını söyleyecektir.

*Her hikâyenin sonu mutlu bitmez, bazen birinin mutluluğu diğerinin acısı olabilir.

ZEYNEP SEMA ÇETİN

Karga, ağacın dalında uzaklara bakıyordu, derin düşüncelere dalmıştı. Birden yanına küçük, tatlı bir muhabbet kondu. "Nasılısınız Bay Karga?" diye neşeli bir şekilde konuştu muhabbet kuşu.

Karga ona şaşkın bir şekilde baktı. Sesi titreyerek konuştu:

"Neden... Neden benim yanıma kondun?" Sesi çirkin ve cılızdı. Anlamıyordu, neden kendisi gibi çirkin bir konuşmuydu ki?..

"Çünkü canım istiyor." dedi muhabbet kuşu, kantarını sevinçle çırparak.

"Ama benim gibi karamsar ve çirkin kuşla mı?"

"Ne olmuş öyle görünüyorsan?"

"Benden tiksiniyor musun?" Karga bu son sözünü şaşkınlığın doruklarında söylemişti.

Muhabbet kuşu karganın etrafında uçarak tatlı bir şekilde ciyakladı:

"Her zaman herkese yardım ediyorsun. Bana karşı çok kibarsın seni bu kadar uğraştırmama rağmen. Kartallar ne kadar asil görünseler de çok kaba ve acımasızlar. Dış görünüş ile birinin iyi olup olmadığını anlayamazsın; etkileşimler ile anlarsın. Ve sen tanıdığım en güzel kuşsun. Hem içten hem dıştan."

Karga dondu kaldı. Hiçbir şey söyleyemedi. İçini kocaman bir sevgi kaplamıştı. Uzun zaman sonra tebessüm etti.

ELİF ATAY



Fotoğraf: Muhammet Emir ÇAKIR

ÖĞRENCİLERİMİZİN KALEMİNDEN



AYAZ ATA

Kış ayları, doğanın beyaza büründüğü, sessizliğin soğuğa karıştığı zamanlardır. Bu dönemde, Türk töresinin önemli kişiliklerinden olan Ayaz Ata akıllara gelmelidir. Soğuğun bilge yüzü olarak anılan Ayaz Ata, ak sakallı ihtiyar bir bilge olarak bilinir. Kışın en soğuk gecelerinde ortaya çıkar, darda kalanlara yardım eder ve dayanışmanın önemini hatırlamamızı sağlar.

Ayaz Ata'nın hikâyesi, insana dair sıcak duyguları anımsatır. Batı'nın Noel Baba'sından farklı olarak o insanlara maneviyatı hatırlatır. Hediyeleri, bazen bir nasihat bazen zor günlerde uzatılan yardım eli ya da içten bir tebessümdür. Ayaz Ata, Türk kültüründeki yardımlaşma geleneğinin yaşatıcılarından biridir.

Efsanelere göre, Ayaz Ata kışın en uzun gecesi olan gündönümünde ortaya çıkar. Çocuklara hikâyeler anlatır, ihtiyaç sahiplerine destek olur. Onun varlığı, soğuğun ortasında sıcak bir umut ışıdır. Türk kültüründe Ayaz Ata, insanların birbirine yardım etme geleneğini güçlendiren bir simge olmuştur.

Ayaz Ata, yalnızca geçmişin bir figürü değil, bugün de kültürümüzün bir parçasıdır. Onu anımsamak, eski bir efsaneyi değil, bizi biz yapan değerleri korumak demektir. Modernleşmenin hat safhada olduğu bu dönemlerde kültürümüze sahip çıkmalı, bu değerlerin unutulmaması için elimizden geleni yerine getirmeliyiz.

SEMİH CHAKAR

DİLİN İNSAN TARİHİNDEKİ ÖNEMİ

Dil, insanlık tarihinin en önemli unsurlarından biridir. İnsanlar arasında-

ki iletişimi sağlamakla kalmaz, aynı zamanda kültürel kimliklerin, değerlerin ve geleneklerin aktarımında da kritik bir rol oynar. Dil, düşüncelerin, duyguların ve deneyimlerin paylaşılmasına olanak tanır. Bu nedenle, dilin evrimi, insan toplumlarının gelişimiyle paralel bir seyir izler.

Tarih boyunca, diller farklı coğrafyalarda ve kültürlerde şekillenmiştir. İlk insanların basit seslerle iletişim kurmaya başlaması, dilin kökenini oluştururken, zamanla daha karmaşık yapılar ve gramer kuralları ortaya çıkmıştır. Bu süreç, insan düşüncesinin ve sosyal yapısının da evrim geçirmesine yol açmıştır. Dil, yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda insan zekasının ve yaratıcılığının bir yansımasıdır.

Dil, toplumsal yapının temel taşlarından biridir. Bir toplumun dilinde kullanılan kelimeler, o toplumun değerlerini, inançlarını ve dünya görüşünü yansıtır. Örneğin, bazı dillerde doğa ile ilgili zengin bir kelime dağarcığı bulunurken, diğerlerinde sosyal ilişkiler üzerine odaklanmış terimler öne çıkabilir. Bu durum, dilin sadece bir iletişim aracı değil, aynı zamanda bir kültürel miras olduğunu gösterir.

Ayrıca, dilin gelişimi ve değişimi, tarihsel olaylarla da yakından ilişkilidir. Göçler, savaşlar ve ticaret gibi etkenler, dillerin birbirleriyle etkileşime girmesine ve yeni dillerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu çeşitlilik, insanlık tarihinin zenginliğini ve karmaşıklığını yansıtır. Her dil, kendine has bir dünya görüşü ve ifade biçimi sunar.

Günümüzde, küreselleşmenin etkisiyle diller arasında etkileşim artmış, bazı diller diğerlerine baskın hâle gelmiştir. Ancak bu durum, yerel dillerin ve lehçelerin yok olmasına yol açma riski taşır. Dilin korunması ve yaşatılması, kültürel çeşitliliğin sürdürülmesi açısından son derece önemlidir. Her dil, o dili konuşan toplumunun kimliğini ve tarihini barındırır.

Yani dil insan tarihinin vazgeçilmez bir parçasıdır. İletişim kurmanın ötesinde, kültürel kimliklerin, değerlerin ve geleneklerin aktarımında önemli bir rol oynar. Dilin evrimi, insanlığın gelişimiyle iç içe geçmiş olup bu süreçte dilin korunması ve yaşatılması kültürel zenginliğimizin devamı için hayati bir öneme sahiptir.

KAŞGARLI MAHMUT VE DİVANÜ LÜGATİ'T-TÜRK

Divanü Lügati't-Türk, Kaşgarlı Mahmut'un Türk dili üzerine yazdığı önemli bir eserdir. 11. yüzyılda kaleme alınan bu sözlük, Türkçenin zenginliğini ve çeşitliliğini yansıtan bir kaynak niteliğindedir. Kaşgarlı Mahmut, bu eserinde yalnızca kelimeleri değil, aynı zamanda Türk kültürünü, geleneklerini ve sosyal hayatını da derinlemesine incelemiştir. Bu yönüyle eser, dilin ötesinde bir kültürel miras sunmaktadır.

Eserin en önemli özelliklerinden biri, Türk dilinin farklı lehçelerini bir araya getirmesidir. Kaşgarlı Mahmut, Türk boyları arasındaki dil farklılıklarını belirleyerek, okuyucularına bu farklılıkları tanıtmayı amaçlamıştır. Bu sayede, Türk dili üzerine yapılan çalışmalar için bir temel oluşturmuş ve Türkçenin bir bütün olarak incelenmesine katkı sağlamıştır. Ayrıca, sözlükte yer alan kelimelerin anlamları, örnek cümlelerle desteklenmiş, böylece dilin kullanımına dair pratik bir rehber sunulmuştur.

Divanü Lügati't-Türk, bir sözlük olmanın ötesinde Türk dilinin tarihsel gelişimini anlamak için de önemli bir kaynaktır. Kaşgarlı Mahmut, eserinde yer alan kelimeleri ve deyimleri, dönemin sosyal ve kültürel bağlamıyla ilişkilendirerek sunmuştur. Bu durum, dilin zaman içindeki evrimine dair ipuçları vermekte ve okuyuculara Türk dilinin köklerini keşfetme fırsatı sunmaktadır.

Ayrıca, eser, Türk edebiyatının erken dönemlerine ışık tutmaktadır. Kaşgarlı Mahmut, Türk kültürünün zenginliğini ve derinliğini vurgulayarak, edebi eserlerin nasıl şekillendiğine dair bir perspektif sunmuştur. Bu bağlamda, Divanü Lügati't-Türk, sadece bir dil bilgisi kaynağı değil, aynı zamanda Türk edebiyatının temellerinin atıldığı bir yapı taşı olarak da değerlendirilmektedir.

Divanü Lügati't-Türk, Türk dili ve kültürü için vazgeçilmez bir eser olmuştur. Kaşgarlı Mahmut'un bu çalışması, dilin zenginliğini, çeşitliliğini ve derinliğini ortaya koyarken, aynı zamanda Türk milletinin kültürel kimliğini de pekiştirmiştir. Bu eser, günümüzde de Türk dili üzerine yapılan araştırmalar için önemli bir referans kaynağı olmaya devam etmektedir.

TUĞBA YÜCEYURT

TUĞBA YÜCEYURT

MİLLÎ SPORCUMUZ: MELİS SU DURDURAK

Delikanlı Hayat: Merhaba Hocam, hoş geldiniz. Davetimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ediyoruz. Bu, gazetemizin 10. sayısı. Gazetemiz hakkında neler düşünüyorsunuz?

Melis Hoca: Evet, her ay çıktığında bakıyorum, öğretmenlerin röportajlarını ve öğrencilerin yazılarını okuyorum. Tuğba Yüceyurt isimli öğrencimizin, ismi aklımda kalmış, yazılarını okuyorum. Diğer öğrencilerinkileri de severek takip ediyorum. Hatta arka sayfadaki fotoğrafları çok seviyorum. Çok doğal şeyler var. Kısaca her ay severek takip ediyorum. Zaten gazete okuma alışkanlığı önceden vardı, belki gençler bilmezler. Biz her sabah gazete almaya giderdik. Artık her şeye internetten ulaşılabilirdi için artık o alışkanlık azaldı. Tabii ki hâlâ gazete satın alanlar var ama eskisi gibi değil.

Delikanlı Hayat: Hocam kendinizden biraz bahseder misiniz?

Melis Hoca: Bahsedeyim, 29 Mayıs -İstanbul'un fethi- 1981 doğumluyum. Böyle söyleyince akılda kalıyor. Böylelikle öğrencilere de 29 Mayıs'ı öğretmiş oluyorum. Eskişehir'de doğdum. Zaten eğitim hayatımı Eskişehir'de tamamladım ama üniversiteyi Kocaeli'de okudum. Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu Öğretmenlik Bölümünü kazandım. Aynı zamanda 18 yıl voleybol oynadım, atletizm de yapıyordum. Sonradan ikisinden birini seçmek zorunda kaldım çünkü ikisini aynı anda yapmak bana ağır geldi. Voleybolu seçtim ve güzel bir başarı elde ettim.

Delikanlı Hayat: Sporla nasıl ve ne zaman tanıştınız?

Melis Hoca: Benim ikiz kardeşim var. Benden bir tane daha var yani. Tek yumurta ikiziyiz ve birebir aynınız, o da beden Eğitimi Öğretmeni. O İstanbul'da öğretmenlik yapıyor. Sporla ilk tanışmamıza dönecek olursak, okulun bir sokağında koşu yapılacaktı. Tabii mesafe bizim yaşımıza uygundu yani çok uzun değildi. Sınıf öğretmenimiz Mustafa Alan bizi, Melike ile beni, yarışa soktu. Melike birinci ben ikinci oldum. Ondan sonra bizim atletizm ve spor hayatımız başladı. Bir gün DSI'den seçme yapmaya geldiler. Uzun boyluları seçiyorlardı, ayağa kaldırdılar hepimizi ve bizi voleybola seçtiler. Sporla tanışmam ilköğretim öğretmenimin sayesinde oldu. Ortaokulun sonuna kadar hem atletizm hem de voleyboldan devam ettik. Çok yoğunluk ve küçüktük. İlk deplasmanıma beşinci sınıfta Zonguldak'a gittim. Zonguldak'a maçlara gidiyorduk, okullar arasında birinci olduk. Ben atletizmde millî bir sporcuyum ama yanlış yönlendirildim, voleybolda daha iyi olduğumu düşünüyorum.

Delikanlı Hayat: Voleybol hayatınızdan bahseder misiniz?

Melis Hoca: Lisede genç millî sporculuğum var. A millî voleybol takımında oynadım ama sakatlıklar yaşadığım için bıraktım. Zaten Anadolu takımında arkada kimse yoksa ne kadar başarılı olursan ol seni çok fazla tutan olmuyor. Mutlaka destekleyecek birileri lazım. Gerçekten başarılı bir sporcuydum ama dediğim gibi sakatlık yaşamıştım ve devam edemedim.

Sonra Kocaeli Üniversitesini kazandım. Kocaeli o zaman süper ligde idi. Antrenmana katıldım ve beni takıma kabul ettiler. Üniversite dönemimde de Kocaelispor'da profesyonel olarak oynadım, üniversite üçüncü sınıfta Galatasaray'dan teklif geldi ama ailem göndermedi. Okul hayatımın önemli zamanlarıydı. Aslında okulu dondurup devam edebilirdim ama ailem izin vermedi. Daha sonra profesyonel olarak voleybol hayatıma devam ettim. Yeşilyurt'tan ve Galatasaray'dan teklif gelmişti, Yeşilyurt'a gittim. İstanbul ailemin korkusuydu, orada tek başıma olacağımdan korktular, benim için endişelendiler. Kız kıza bir evde kalıyorduk ama yine de orada sadece bir yıl oynadım. Daha sonra da zaten tekrar Kocaeli'ye döndüm. Sonra da eğitim öğretim hayatımı bitirdim. Daha sonra voleybol oynamaya devam ettim. Yine çarpaz bağlarım kopunca dedim ki, en iyisi KPSS'ye girip öğretmen olayım. İlk yıl kazanamadım ve ücretli öğretmenlik yaptım. İkinci yılmda kazandım ve Siirt'e atandım. Siirt'te ilk atamam olduğu için orada mecburi hizmetimi tamamlamış oldum. Siirt'te 3 yıl çalıştım. Ondan sonra zaten Eskişehir'e tayinimi istedim ama Eskişehir çok doluydu. Yani en yakın ilçesi bile iki buçuk saat uzaklıktaydı. Daha sonra İnegöl'ün daha yakın olduğunu fark ettim ve İnegöl'ü tercih ettim. Sonra da Bursa'ya geldim.

Delikanlı Hayat: Meslek hayatınızda sporcu olmanızın avantajları oldu mu?

Melis Hoca: Aslında haklar var ama ben hiçbir hakkımdan yararlanmadım. Sadece okulda benim millî sporcu olduğumu biliyorlardı. Üniversitede branşı olmayan Beden Eğitimi Öğretmenliği bölümü okuyan arkadaşlarımız vardı. Sadece özel yetenek sınavını kazanmış, formda, üniversiteye yüksek bir notla girmiş ama mesela soruyorsun branş yok. Yani spor okulunda okuyorsun ve branşın yok. O da enteresan aslında. Hocalar beni biliyorlardı, okul voleybol takımındaydım, kaptanlık yapıyordum. Mesela ben her zaman en devamsız olarak görünürdüm çünkü hiçbir zaman okula gidemiyordum. Çünkü haftanın beş günü antrenman olurdu. Hafta sonu zaten maç yapardık. Ya deplasmanda ya evde olurduk. Okuldaki arkadaşlarımızla fazla muhabbetim yoktu. Mesela ben lise ikide millî sporcu oldum. Olimpiyatlara katıldım ama sadece öğretmenlerim biliyordu. Mesela şu anda birisi millî sporcu olsa sosyal medyadan paylaşım yapılır. Belki öğretmenlerimizin çoğunun haberi bile yoktu. Millî sporcu olan öğrencinin de okulda gezinmesi bir havalı olur yani değil mi? Ben o havayı yaşamadım. Daha sonradan zaten voleybol millî takımı başarılı olmaya başladıkça Filenin Sultanları popüler oldu.

Mesela Neslihan Demir'i duymuşsunuzdur o da eski sporculardan hatta mesela onlar takım arkadaşlarımız.



Delikanlı Hayat: Peki öğretmenlik hayatınızda sizin spor hayatına dokunabildiğiniz öğrenciler oldu mu?

Melis Hoca: Evet oldu. Mesela öğretmenler gününde bir öğrencim “Hocam iyi ki bana örnek olmuşsunuz.” şeklinde bir mesaj attı. Zaten beden eğitimi öğretmeni olan öğrencim çok oldu. Şu anda da görev yapıyorlar zaten. Onlara yardım ettim ve yönlendirdim. Yani örnek alan öğrencim çok oldu.

Delikanlı Hayat: Meslek hayatınızda ya da eğitim hayatınızda sizi zorlayan şeyler oldu mu?

Melis Hoca: Zorluklar oldu tabii, Doğu'ya gittiğimde Doğu kültürünü bilmiyordum. Siirt'e gittiğimde babam beni bırakıp döndü. Siirt merkeze falan da atanamadım. Şirvan ilçesinde köyün mezrasına atandım. Babam benim ilk atandığım yeri görmedi bile. Şirvan'da beni bıraktı ve “Bundan sonra sen ne yaparsan yap!” dedi. Babam otobüse bineceğinde babama hoşça kal derken babam ağlıyordu. Sonra ben de ağlamaya başladım, otobüs gittiğinde ise bağıra bağıra ağlıyordum ve herkes bana bakıyordu. Tabii kimseyi tanımadığım için rahattım. Ondan sonra alıştım. Bence insanoğlu farklılıklara en çabuk alışan ve o adaptasyonu sağlayan canlılardan biri. Dediğim gibi alıştım, soba yakmayı öğrendim, sonra sobayla neredeyse evi yakıyordum falan. Başıma gelmeyen kalmadı. İnanın ki çok küçük, kulübe gibi bir yerde kaldım. Okulun yanında jandarma karakolu vardı, karakol basılmıştı ve okul taranmıştı. Okulda bir sürü kurşun izi vardı. Hiç alışık olmadığım şeylerdi bunlar. Sene 2008. Doğu'nun çok kötü olduğu dönemler değildi ama yine de anormallikler vardı. Panzerler yollarda dolaşıyordu ve birçok asker vardı. Yani alışık olmadığım şeylerdi bunlar. Çünkü Batı'dan gelmiştim, okulda herkes Kürtçe konuşuyordu, herkes bana “Hello!” falan diyordu, beni turist zannediyorlardı.

Delikanlı Hayat: Biz genellikle kadın arkadaşlara “ofsayt”ı soruyoruz ama siz ofsayt'ı biliyorsunuzdur herhâlde.

Melis Hoca: Evet biliyorum. Babam zaten futbolcu. Bazen şaşırıyorlar biliyorum diye. “Çocuklar ben Beden Eğitimi öğretmeniyim.” diyorum. Bir de ben Galatasaraylıyım ama şu an ilk on biri saymam mesela. Ama izlemeyi severim. Güzel goller akıllı tahtadan açıp izliyoruz, “Ovv, ne kadar güzel asist yapmış.” filan diyoruz.

Delikanlı Hayat: Bu okuldaki kaçınıcı seneniz?

Melis Hoca: Beşinci yılımı çalışıyorum ama bir yıl doğum iznini düşersek dört yıl.

Delikanlı Hayat: Kitap okumayı sever misiniz?

Melis Hoca: Kitap okumayı aslında o kadar çok seviyorum ki ama üç yaşında bir çocuğun olunca gerçekten zor oluyor, size kitabı okutturmuyor. Bir anda böyle kitabın sayfalarını değiştirmeye çalışıyor, sonra ben kendi kitabımı bırakıp Zeynep'in kitabını açıyorum. Bazen benim okuduğum kitabı ona okumamı istiyor. Ben de küçük bir hikâye uyduruyorum. Geçen arasında “Suç ve Ceza”yı bulmuş. Arkasında şöyle yazıyormuş: “Annemi ben çok seviyorum. Güzel annem.” O da böyle uyduruyor.

Garcia'nın “Yüzyıllık Yalnızlık”, George Orwell'in “1984”, “Hayvan Çiftliği”, “Saraydan Sürgüne” okuduğum bazı kitaplar. Ahmet Ümit de okuyorum. Bir keresinde trenle Eskişehir'e giderken kompartımanda bir teyze bana dedi ki: “Sen avukat-sın di mi kızım?” “Hayır, neden öyle söylediniz ki?” dedim. “Okuduğun kitabın adı *Suç ve Ceza*, ondan tahmin ettim.”

Delikanlı Hayat: Dünya hakkında ne düşünüyorsunuz? Nasıl bir yer dünya?

Melis Hoca: dünya mı? Valla karışık bir yer dünya. Ama ben bu dünyaya neden geldim demiyorum. Sonuçta çok güzel şeyler de yaşıyoruz; işte okulda, evde, özel hayatımızda. Allaha şükrediyorsun, bizden çok daha kötü şartlarda olanlar var. Hani daha iyisi olabilir mi? Olabilir bence, önce sağlık diye düşünüyorum ben.

Diğer taraftan dünyayı göz önünde görünen yöneticiler yönetmiyor galiba diye düşünüyorum. Pandemi de bir kurguydu gibi geliyor bazen. Amerika'yı aslında Biden yönetmiyor gibi geliyor bana.

Delikanlı Hayat: Kadın cinayetleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

Melis Hoca: Son zamanlarda hepsi üst üste geldi. Böyle olunca unutuluyor, unutturuluyor ya da.

Ben har zaman kız öğrencilerime diyorum ki, okuyun bir mesleğiniz olsun. Bunu hiçbir erkeğe ihtiyaç duymamak anlamında söylemiyorum. Mutlaka hayat eşiniz olacak. Ama en azından kolunuzda altın bir bileziğiniz olsun. Çünkü hiçbir şeyin garantisi yok bu hayatta.

Delikanlı Hayat: Hocam, çok teşekkür ediyoruz, bizi kırmadınız ve bize güzel bir sohbet yaşattınız.

Melis Hoca: Benim için zevkti, ben teşekkür ederim. Biraz spor ağırlıklı oldu ya, olsun.



**“Alınlar görmüşüm ki vatanımın coğrafyasıdır
Her çizgisi tarihten bir yaprağı anlatır.”**

